

[Finansministeren.]

en sådan bemyndigelse. Den er i det forløbne år ikke blevet anvendt, og det er sandsynligt og i hvert tilfælde muligt, at den heller ikke bliver anvendt i det år, der ligger foran os, men ingen kan se ind i fremtiden, og vi kan komme i den situation, at vi efter forhandling med nationalbanken vil få anvendelse for denne bemyndigelse. Jeg skal gerne benytte lejligheden til at bekræfte det, jeg fremhævede over for finansudvalget, nemlig at denne bemyndigelse kun vil blive anvendt efter en forudgående forhandling med nationalbanken, og denne forhandling vil komme til at omfatte såvel beløbets størrelse som den form, hvorunder opkøbene vil finde sted.

Jeg er ikke her i stand til at sige noget med sikkerhed om udvalget vedrørende landsskatteretten. Jeg var ikke forberedt på, at det ærede medlem hr. Damsgaard ville stille det spørgsmål til mig her, men så vidt det er mig bekendt, er det arbejdsudvalg, der er nedsat under denne kommission, meget langt fremme med sit arbejde, og det vil sandsynligvis ret snart kunne fremlægge resultatet heraf for den samlede kommission; så må man håbe, at det er af en sådan art, at dette spørgsmål kan få en meget hurtig gang gennem selve kommissionen.

Jeg behøver ikke at nævne, at jeg ikke mener at kunne anbefale eller gå ind på de mange af socialistisk folkeparti stillede forslag. Jeg mener, at de falder ganske uden for, hvad der kan være rimelighed i at drøfte ved en lejlighed som denne, hvor det jo ikke er hele vor forsvarspolitik, der er til diskussion.

Ligeledes vil jeg tillade mig at undlade at nævne noget om de spørgsmål, der er nævnt af det ærede medlem hr. Damsgaard om EFTA, idet jeg mener, der bliver rig lejlighed til at drøfte disse spørgsmål i morgen.

Arbejdsministeren (Bundvad): I anledning af, at venstres og det konservative folkepartis medlemmer af finansudvalget har stillet forslag om, at der ikke skal stilles midler til rådighed i henhold til beskæftigelsesloven — det drejer sig om 22 mill. kr. — vil jeg gerne give det høje folketing nogle få oplysninger.

Det er klart, at de beløb, som er stillet til rådighed, har været faldende i takt med den højere beskæftigelse. I 1957-58 var beløbet 39 mill. kr., nu er vi nede på 22 mill. kr., altså en nedgang på 43 pct. i løbet af de få år. Når man regner med, at arbejdsløningerne i den tid er steget, vil det sige, at vi med de midler, vi har haft til rådighed, kan beskæftige mindre end halvdelen af, hvad vi kunne for bare nogle få år siden. Det er formentlig også kendt, at beskæftigelsesmidlerne anvendes til foranstaltninger til fordel for erhvervshæmmede, og man må regne med, at rundt regnet 500 erhvervshæmmede på forskellig måde hjælpes på vej ind i det normale erhvervsliv ved den støtte, der kan opnås af beskæftigelsesmidlerne. Det er jo meningen, at de erhvervshæmmede i fremtiden skal støttes efter den nye lov om revalidering, men det er nødvendigt med en overgangsperiode, for at vi ikke skal slå de nuværende foranstaltninger i stykker. Hvis derfor venstres og det konservative folkepartis ændringsforslag vedtages, vil det ikke være muligt at fortsætte med de nuværende foranstaltninger for erhvervshæmmede.

Endvidere anvendes beskæftigelsesmidlerne i høj grad for områder, hvor der trods den gennemsnitlig høje beskæftigelse fortsat desværre er ledighed. Jeg kan oplyse, at beskæftigelsen ved disse foranstaltninger fordeler sig med 51 pct. i Nordjylland, 25 pct. i Midtjylland, 11 pct. i Sydjylland. Det vil altså sige, at af de midler, vi har til rådighed, er 98 pct. gået til Jylland og 13 pct. til den øvrige del af landet.

I øvrigt anvendes beskæftigelsesmidlerne rent socialt. Kun ganske få — imellem 50 og 100 — har været ikke-forsørgere. Forsørgerne fordeler sig aldersmæssigt med $\frac{1}{3}$ under 45 år, $\frac{1}{3}$ mellem 45 og 55 år og $\frac{1}{3}$ over 55 år. Man vil af disse oplysninger se, at beskæftigelsesmidlerne anvendes til hjælp, hvor ganske særlige problemer opstår, f. eks. af geografisk art eller med hensyn til de pågældende arbejdsløses alder, og det er et forsøg på at skaffe de arbejdsløse normal beskæftigelse.

Jeg vil endvidere gerne gøre opmærksom på, at beskæftigelsesarbejderne ikke tager arbejdskraften fra de steder, hvor der er brug for den. Det er en ganske klar forudsætning, at de henviste for det første skal